

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 4 Junii V. S. ROKU 1807

WIEDEN d. 3 Czerwca. W dzień Bożego Ciała zwyczajnym u nas obrzędkiem odprawiła się procesya, Arcy X. Antoni zastępował miejsce nieprzytomnego Cesarza, obecni byli Arcy XX. Jan, Rainery, Rudolf, Maxymilian, Franciszek wszystkie regimenta garnizonowe, cała milicya miejska stały w paradzie, i ognia po trzykroć dawały.

Cesarz zwiedziwszy niektóre Comitaty Węgierskie, udał się do Temeswaru, i oglądał twierdze; ztamą powróciwszy do Budy, odebrał od Seymujących Starów proczyste podziękowanie, że pokoy szczęśliwie przywrócony Monarchii, utrzymywać postanowił dla dobra poddanych. Wszystkie propozycye od Tronu podane były już roztrząsane, i zgodzono się na wszystkie bez trudności żadney, wyiowszy iedną która ziąga się do pospolitego ruszenia, ażeby odtąd na potomne wieki zawsze było gotowe do podniesienia broni ku własney obronie. W tym projekcie tany zrodziły nieiakie odmiany, a uwagi swoje przez Arcy X. Pałatna podały Cesarzowi Królowi.

Dajemy krótką wiadomość o składzie Seymów Węgierskich; nie mówi się tu o izbie Magnatów, ale tylko o Reprezentantach, których wysyłaia naprzod po dwóch Comitaty następujące; Arver, Batsch, Barsch, Honther, Lyptau, Neograd, Neutra, Pesth, Presburg, Gran, Thurocz, Trentschin, Sohler, Stuhl Weisenburg, Barany, Comorra, Eisenburg, Raab, Weselburg, Sumegher, Oedenburg, Szalader, Tolner, Wesprim, Abamiwar, Beregh, Borsod, Gomor, Havesch, Schaposch, Zips, Torner, Ungwar, Zemplin, Arad, Bekesch, Bihar, Czanad, Coongrad, Kraschow, Marmarosch, Sabottsch, Szathmar, Temesch, Torontal, Ugotsch, Poseg, Syrmia, Worotsch.

Podobnym sposobem wysyłaia deputatów na Seym następujące miasta; Agram, Altsobl, Bartfeld, Posing, Belabanya, Breznobanya, Carlstadt, Debreczin, Eisenstadt, Eperesz, Gran, Cuns, Karpfen, Caschau, Comorra, Kopreinitz, Leutschau, Mariateresopol, Modern, Nagibanya, Neusatz, Neusohl, Buda, Oedenburg, Pesth, Poseg, Presburg, Pukanz, Raab, S. Georgen, Schemnitz, Szegedin, Skaltz, Stuhlweisenburg, Temeswar, Trentschin, Tyrnau, Warasdin, Szathmar, Uibanya, Zeben, Zeng, Zombor.

Wiadomości d. 25. Maia przysłane z Semlinu nie dobrze wyświecaia dzisiejszy stan Serwianów i Turków; zwycięstwo raz iedncy stronie sprzyia, i znown przechodzi do drugiey; wszystkie o tém powieści z ust do ust przechodząc, rapportami urzędowemi nie wsparte, są nam podeyrzane i czekać trzeba aż czas lepiej rzecz objaśni; kładniemy iednak opisanie krótkie, co się stać miało w Serwii w miesiącu Maiu.

Naczelnik Czerny d. 7 z Dragoman odwrót czyniając ku swoim granicom, rozkazał Namiestnikowi Pietrowich pod Nissą zostawionemu, gdy Chrze-

ścianie pod Sophią zmierzali w kwietniu, ażeby iak najsćisley obległ twierdzę i dawał ognia najurocniey rozgłaszając iż Serwianie Ottomanów zwyciężyli zupełnie w Bulgaryi. Chciał tym sposobem woź Chrześcianański swój odwrót i przyczynę onego przednie przyiacielem utać. Wykonał zleceni Pietrowich, i d. 12 rano odebrawszy z Korwingradu przysłane działa strzelać zaczął, co trwało do d. 16 wieczorem, z wielką miejskich domów ruiną. Nawet nie było mepodobno wkrótce dobyć twierdzę, gdyż Turckie działa po większey części dawać ognia przestawały, lecz w tey chwili ukazała się straż przednia armii Otomańskiej w okolicach, a Pietrowich odebrał rozkaz obłężenia zaprzestać, szanice i okopy własne z ziemią zrównać, do Brakni ustępować.

Na tém miejscu stanowszy Namiestnik ziąga do siebie dywizyą Obradowicha, i na lewym brzegu Nissy oboz rozwiia. Sam zaś Czerny tym czasem układał, iak można było przeszkodzić połączeniu woysk nieprzyacielskich, które od wschodu przybywały z korpusem Kusanzy Alego, który dawniey walczył z Serwianami pod Nissą i Kladową. Dał wodzowi najwyższemu radę zbawienną komendant piechoty Meleuko Stoik; więc Chrześcianie atakują Bassumanów d. 14 na switaniu 7 kolumnami; Ismael Basza tey natarczywości nie wytrzymał między Schiwoua i Mitrowicą, w tył ustąpił z głównym korpusem, iedna z kolumn iego licząca 6 tysięcy zbroynych w odwrocie dolinę przechodząc od przeciwników osadzoną, wiele od artylleryi ucierpiała. W krwawey bitwie jazda Czernemu pomogła najsćisley do zwycięstwa, z boku atakując nieprzyaciół. O godzinie 4 z południa rzecz skończono, którey ten był skutek, że Serwianie zdobyć mieli dział 18 3 moździerze 1100 ienców. Z obustron zabitych i raniomych ludzi było iak mówią do 7 tysięcy.

Pokonany Basza Ismael śpiecznie w tył ustąpił, i woyska pozostałe od porażki rozłożył między Nissą i Widdinem. W drugiey stronie Kusanzy Ali z korpusem swoim trzyma się statecznie warownego obozu pod Kladową, chociaż jest opasany zewsząd przez dywizyę Serwianów pod kommandą Namiasuków Dobriuzu, Raditza, Wulicewich, i zdaie się już nie mieć nadziei otrzymania posiłków. D. 15 Meleuko Stoik na czele 18 batalionów piechoty, 16 szwadronów jazdy, przyłączywszy do siebie w Nekia dywizyą Pietrowicha przybył do Czernego, który miał przed sobą liczne woysko Otomańskie. Natychmiast obie strony czynić zaczęły wielkie poruszenia, które zwiastują i porzedzać zwykły ciężkie s otkanie.

D. 17 u Turków ogłoszony został rozkaz Sultana, przeznaczaiący 100 tysięcy Bissurmańskiego żołnierza na pokonanie Serwianów, z tym warunkiem, że Muzulmanom wolno jest dzieci Chrześcianańskie do lat 7

maiące zabierać i w religii Maometanańskiej dawać im wychowanie, innych zaś ludzi obojczy płci zabijać w niewoli trzymać, lub zaprzęcać według upodobania. D. 18° część armii Sultanańskiej nadciągnęła w okolice Nissy; w mieście liczone 14 tysięcy zbrojnych w obozie oszańcowanym 16 tysięcy Niemieszkając Otomanie do skutku przywozić zaczęli okrutne wyroki Selima 3. wodzą ich w sile wielkiej d. 20 u erzył na miasto Usitza leżące blisko rzeki Tititza między górami, dość utwierdzone między Nissą i Zwornik, i po długim odporze przez szturm dobył, 5 tysięcy dorosłych mieszkańców płci obojczy ogniem i mieczem wytępiono, 38 dzieci odesłano w głąb prowincyi Tureckich; z całej gromady 88 osób tylko ratowało się ucieczką, i do Belgradu przybyło, gdzie wiadomość o przypadku straszliwym smutek powszechny sprawiła.

Synod Serwiański widząc iaka burza zbliża się do granic, rozkazał, ażeby z każdego domu o dusz liczącego, jeden zbrojny przybywał do obozu ratować oyczyznę zagrożoną, formując rezerwę. Chrześcianie mieszkający w Bułgaryi i prowincyach ościennych, i romadami przychodzą do obozów naczelnika Czerny, ofiarując onemu swoją posługę, przeciw nieprzyjacielowi powszechnemu. Armia Otomańska pod najwyższą komendą W. Wezyra sposobem następującym rozłożona być ma w Romelii i Bułgaryi. Szrodek złożony z 30 tysięcy żołnierza niby ćwiczonego Europejskim obyczajem, 36 tysięcy Jańczarów przysłanych z Constantinopola, i 13 tysięcy jazdy Natolskiej, stanął od Ruschuk do Nicopolis pod przewodnictwem Baszy Ibrahima, lewe skrzydło ledwie liczyło 20 tysięcy rozmaitego ludu pod Baszą Solimanem, i rozłożone było w okolicach Smedan, i Ariza, prawemu skrzydłu hetmanu Aga Jańczarski pod Silistryą gdzie miał przy sobie 36 tysięcy zbrojnych. Wątpić słusznie możemy o zupełności tej liczby; niekarność, złe ćwiczenie, uzbrojenie, urządzenie Tureckich tłumów świata wiadome.

Doktor Call opuściwszy stolicę Wiedeńską po całym kraju Niemieckim roznosi naukę swoją o czaszkach z niemalym zyskiem dla autora i sławą. Drugi Doktor Kern niedawno postanowił inną rewolucyą zrobić w lekarskiej nauce, głośno dowodząc że w leczeniu ran i wrzodów bynajmniej potrzebne nie są maści dotąd używane, letnia woda czysta i przyrodzenie więcej skutkować mają; w operacjach nawet trudniejszych używa na zastanowienie krwi samej tylko wody zimnej, iakoteż w wielu innych przypadkach. Doświadczenie najlepiej każdego przekonać może o dobroci nowego wynalazku.

O wojennych czynnościach w Szląsku to wiemy że wojska Wurtembergskie obleżenia twierdzy Neisse przez kilka dni zaniechać musiały, dla niedostatku amunicyi, którą gdy sprowadzono do obozu z Schweidnitz, bombardowanie odnowiono, z niałym iak здаie się skutkiem. Gubernatorem Szląska dziś jest G. Adiantant Króla Pruskiego Goetze: ten uczyniwszy odezwę do patriotyzmu mieszkańców zebrał wkrótce do 3 tysięcy ochotników, z którymi trzyma się w otwartym polu, nieprzyjaciółom uprzykrzony. W garnizonach twierdz Glatz Silberberg, Neisse, i Cosel Prusacy liczą do 16 tysięcy piechoty, 4 tysiące jazdy. Z przeciwnej strony wojsko zprzymierzone pod najwyższą komendą Hieronima Buonaparte składa się z dywizyi Wurtembergkich, którym dziś przywodzi GL

Carmer, po oddaleniu się GL Seckendorf dla zdrowia słabego, Bawarczyków jest mało, więcej nieco Francuzów, tych mianowicie, którzy po chorobie wychodzą z szpitalów. G. Vandamme kieruje twierdzą obleżeniem. Znający się na rycerskim rzemiośle wychwalają X Anhalt Pless i G. Goetze, którzy nie mając żadnej komunikacji i posiłków siłom własnym zostawieni od czasu dawnego potrafiliby jednak wszelkie usiłowania zprzymierzonych nieprzyjaciół uczynić daremnymi.

LONDYN d. 18 Maia. Trudno nie widzieć, że oddaleni Ministrowie stracili w opinii ludu Angielskiego szacunek i powagę przez lat wiele nabytą; przeciwnym sposobem zyskali wiele ich następcy, których nazywają głośno obrońcami religii panującej. Sami tylko Katolicy w 3 Królestwach rozrzućeni pierwszym sprzyjają, którzy mianowicie w Irlandyi ażeby nowych rozruchów nie wszczynali. X. Portland chociaż przeznaczył młodogo X. Richmond na Wice Króla do Dublinu, prosił rządzącego tam X. Bedford aby na miejscu został. Nie wątpimy że ten świetny i cnotliwy obywatel poświęci dla dobra publicznego niechęć prywatną; iaką mógł mieć z odmiany Ministrów niespodzianej, których był przyjacielem; a Irlandczykowie zostaną w pokoju tém bardziej, że Administracya dzisiejsza zupełnie wiadomego projektu nie odrzuca: chce tylko wynaleść środek któryby uwolnienie Katolików potrzebne koniecznie pogodzić mógł z delikatnością sumnienia panującego, który mniema, że przypuszczając takich ludzi do obywatelskich przywilejów złamie przysięgę przy wstąpieniu na tron wykonaną.

Przy zawarciu obrad zgaszonego Parlamentu Król nie był obecny; wyznaczeni kommissarze czytali mowę Monarchy, w której wyrażone są pobudki zwołania nowego. Jerzy 3 odwołuje się do ciągłego doświadczenia 46 letniem jego panowaniem stwierdzonego, że dobro wiernego poddaństwa na pierwszym miał względzie, że rozumną z prawami zgodną dla Katolików tolerancyą utrzymywał. Dziś powszechnie jest rozumienie, że Król pozwalał wprowadzić, ażeby niektóre swobody nadane były Irlandczykom, lecz oddaleni Ministrowie projekt ułożyli który więcej bez porównania przedmiotów obejmował, niż uchwała Dublinskiego Parlamentu r. 179, co się nie zgadzało z myślą Króla.

Ostatnie listy z Indyi wschodniej przysłane ostrzegły kompanią, że spokojność długo kwitnąca w osadach Angielskich, gwałtownie wzruszona została buntem który podnieśli Indyjanie mieszkający między Vellore i Nundyborug kraj ten rozciąga się na 400 mil naszych, 70 Niemieckich; skutki rozruchu nie ogłoszone.

O wyjściu na morze dwóch razem eskadr Francuzkich słyszemy; pierwsza z 5 okrętów liniowych, 3 fregat, 2 korwet, kilkunast statków przewozowych złożona trafić miała do Portorico, którą wyspę Hiszpani, iak odgłos niesie, chcą ustąpić Napoleonowi; tańc więcej przedsięwziąć nie może w Indyi zachodniej, obecnością Admirala Cochrane wstrzymana. Drugą wysłano z Toulonu, której potęga i zamiar niewiadomy, z portu wychodząc poymała fregatę naszą Seahorse od 44 armat i korwetę przez Admirala Duckworth zostawione dla uważania obrótów przeciwnej strony. Jest domysł, że Francuzi pójdą do Ne-

napolu, ażeby nakoniec przywiedli do skutku wyprawę dawno ułożoną na podbicie Sycylii. I eż to przedsięwzięcie łatwo zniszczą Angielscy wodzowie, ta wyspa bezbronna nie jest; bo chociaż z niej G. Fraser część wojska naszego wyprowadził na podbicie Alexandryi, chociaż później drugą jeszcze dywizją wzięto, która nam pozwoli zająć Egipt cały za pomocą Mammeluków zmarłego Elfy Beia przyjaciół, została jednak w okolicach Messyny liczna dywizya żołnierzy Angielskich połączona z licznymi korpusami Ferdynanda 4; a zastępca Duckwortha Thornborough, który z okrętem Royal Sovereign od 100 armat wypłynął do Alexandryi, w krótkim czasie, gdy każe potrzeba może do Sycylii powrócić, i nie tylko wyspę od bojaźni najazdu uwolnić, ale też trwogę roznieść po wszystkich brzegach kraju Neapolitańskiego.

Do wyprawy lądowej nie ustaly u nas przygotowania, czekamy tylko na przybycie półków legionu Hannowerskiego składających, które załogą stały w Gibraltarze i Irlandyi, z kąd wnieść można, że rząd nie lęka się rozruchu w tém Królestwie; tym czasem Admiralicya doświadczonego Kapitana Halstead przeznaczyła do przejrzenia w porcie Yarmouth wszystkich statków przewozowych, ażeby zupełną gotowość miały do wyjścia pod żagle.

Pospólstwo Angielskie byłym Ministrom i przyjaciółom ich dało nienawistne nazwisko Aristokratów, przyjaciele Demokracji największe dziś mają u niego znaczenie, i biorą pierwszeństwo na elekcyach Parlamentowych: nie trudno jest przewidzieć, iż Opozycja będzie słabą nieskończenie.

O sławnym Generale Dumouriez powiadano u nas i za granicą, że udał się dawno do Europy lądowej; on zaś ciągle mieszka w Londynie, gdzie teraz wydał na świat nowe dzieło: Kampanie Marszałka Schomberg w Portugallii od r. 1662 do 1668. Wiadomo, że Portugallia zrzuciwszy panowanie Hiszpanów r. 1640 i wyniosłszy na tron dom dziś jeszcze panujący Braganza, długo walczyć musiała dobiłając się udzielności, do której podobno nigdyby nie trafiła bez pomocy Anglików i Francuzów, mianowicie zaś wspomniany Marszałek Schomberg zesłany od Ludwika 14 przez zwycięztwa odniesione nad Hiszpanami przyłożył się najwięcej do zapewnienia tronu Portugalskiego następcem Jana 1.

Irlandya w r. 1731 nie miała ludności nad 2 miliony dusz 104 tysięcy; dziś ich liczy 4 miliony 396 tysięcy, z których Katolików jest 3 miliony 550 tysięcy. Prezydent zgromadzenia ich w Dublinie Lord Fingal dowiedziawszy się o odmianie Ministrów, rzucił zawiesić obrady do czasu pomyslniejszego, co się stało natychmiast.

Listy odbierane z S. Domingo milcząc o śmierci G. Christophe mówią o wojnie domowej Murzynów. Wspomniany naczelnik z 10 tysiącami zbrojnych przyszedłszy do Port au Prince chciał ogłosić się Imperatorem Hayti; znajdujący się w mieście G. Pichon wyszedł przeciwko niemu na czele wojska swojego; do tych ludzi skoro się zbliżyli ku obozom, ognia Christophe dawać każe; zaczyna się bitwa; Pichon ustępuje do murów, z kąd silny odpor czyniąc wysyła do Jacmel i o pomoc prosi, która gdy nadeszła, Christophe pokonany nieckać musiał, część wojska straciwszy w potrzebie, druga opuściwszy wodza rozeszła się do domów.

S. PETERSBURG VS d. 28 Maia. Wy-

mazuje się z rang listy unajęty GM Berg. Szefowie Woroneżskiego półku muszkietyerów GM Potapow. Staroskolskiego GM Bykow uwolnieni od służby.

J. J. Mość przez reskrypt oświadczył Generalowi X. Gaicinowi głównemu kommanderującemu trzecim wydziałem wojsk ziemskich, że z swóy z okoliczności zgonu syna jego, który służył w półku leibgardyi Siemionowskiej.

Następujący obywatele przynieśli ofiarę hojności na uzbrojenie i opatrzenie wojska ziemskiego. X. Dominik Radziwiłł 10 tysięcy rubli, 2 tysiące pudów saletry. Tajny Konsyliarz Niepluiew 5700 rubli. Marszałek Lubecki 400, Stann Konsyliarz Lubecki 300 tysięcy garcy wódki, 15 wołów, 3 konie pod artylleryą Orda 100 rubli, Ersdorffowa 275. Miszczanin Borysowscy 128. Esmont 160. Hryszewiczowa 200. Wotk 100. Bykowski 500. Admiral Puszczyu 1000. Nowakowski 125. Rodziewski 100. Chodkiewiczowa 174. Holst 396. Niezabitowski 125. Zawisza 515 konie pod artylleryą. Słotwiński 240 Niemorszański 100. Wereszczagin 700. Esman 250. Ciendziewicki 12. Reut 116. Korsak 60 czterci owsa Radecki 125 rubli. Szlachta Pińska 165. Kupcy Mińscy 266. Dobrujscy 180. Słuccy 721. Kahał Żydowski 290. Wilejscy Żydzi 395. Rzeczyccy 695. Hłuscy 350. Kupcy Dzisieńscy 257. Szlachta Borysowska 169 rubli.

KROLEWIEC d. Ma. Według wiadomości przysłanych od korpusu wojsk Pruskich zostającego pod kommandą GL Lestocq. nieprzyjaciel od d. 25 do 27 kwietnia nie czynił ważnych obrótów nad Passarzą i rzeką Alle. Półk 4 huzarski dywizyi G. Dupont zastąpiony został d. 25 w Zagaru i Felau przez huzarów zielonych, i odszedł do Braunsberga prócz niego stały załogą w mieście 1 leibkier, 2 półk ciężkiej piechoty z 10 armatami, z których 7 postawiono na tej stronie w szancał, inne z drugiej na drodze do Preussisch Holland: cały więc garnizon iak się zdaie nie liczył nad 3 do 4 tysięcy żołnierzy; straż od Braunsberga do Lomitten był dawniejszy, chociaż ustawicznie zmieniane, przez co nieprzyjaciel swoim obyczajem uwodzić nas usiłnie, lecz nadaremnie. W korpusie GL Lestocq żadnych także odmian nie zrobiono; straż Pruskie tak były rozstawione, iż obrót żaden przez Francuzów czyniony skrytym być nie mógł.

Do lewego skrzydła wieczorem d. 25 przyszedł Rossyjski półk pieszy z 6 armatami. Z Pillawy odebrano wiadomość, iż nieprzyjaciel daremnie pracował zrobić nową sobie drogę do wyprowadzenia statków z Etbląga, zamknęliśmy ją zatapiając okręt ieden, Francuzi spokojnie stali na całej linii, czasem tylko dając ognia do podjazdów naszych; i chociaż starali się rozsiewać pogłoskę o nadejściu do obozu swego wojsk posiłkowych, wiedzieliśmy niewątpliwie, że prócz kilkuset Włochów i małej liczby żołnierza pieszego z korpusu Mortier, armia nieprzyjacielska żadney pomocy nie otrzymała jeszcze. Pod Lomitten Francuzi nie przestawali robić okopy. W pasmie straży swoich nie zrobili żadney przemiany, tę wysławszy, że stojące pod Pfabude nad Braunsbergskim kanałem zmocnili nocną porą; nigdzie nas nie atakowano.

Zegluga też Pruska na Frisch Hafte bynajmniej od nieprzyjaciół przerywana nie była, bo chociaż usiłowali przepawić wojsko swoje i żywność wszelką do Nehrung, w każdym przedsięwzięciu zbrojnym statki nasze przeszkodziły im wykonać ten zamysł. D

1. Flotta Pruska już składała się z 16 statków zbrojnych, których część była u brzegów Haffu i w Nelmbogu, a druga po Haffie krążyła. Powiadają, że nieprzyjaciel w Elblągu i Fravenburgu zatrudnia się uzbrojeniem okrętów; lecz środki obrony z Pruskiej strony spodziewać się pozwalają, iż Francuzom to się nie uda.

Gazeta tutejsza zawiera w sobie opisanie dokładne szczegółów zdarzonych w pamiętym oblężeniu twierdzy Gdańskiej, których wypis później umieścimy, gdy wszystkie będą dokonane. To tylko donieść można, że Generalowi kawaleryi Graf w Kalkreuth w dziennik dany jest tytuł Feld Marszałka, dzień wyniesienia jego na ten stopień wiadomy nie jest.

SCHWERIN d. 17. Maia. Wczora przybyły do nas Adiutant G. Essena wezwał bawiącego tu Marszałka Brune do zamiany jeńców. Wódz Francuzki ma udać się wkrótce do Magdeburga i przyjąć komendę rezerwy, którą tam zgromadzać zaczęto. Król Szwedzki niedawno przybywszy z Malmoe do Stralsundu stanął w domu G. Gubernatora Pomeranii, który w nagrodę zasług rycerskich otrzymał krzyż wielki pierwszego w Szwecyi orderu. L. Wrede przyjechał do tegoż miasta z Ministrem wojennym Cederstrom, który odprawił rewij jazdy Szwedzkiej i piechoty. Gustaw Adolf zbicie kazał w Stockholmie sałę Obery, w której r. 1792 ojciec jego Gustaw 3 ręką Królowej Ankerstremariony umarł. Słychać, że 100 ludzi z wojska Pruskiego wkroczyło do Stralsundu, za któremi kilka tysięcy wkrótce ma pośpieszyć. Z Goppenhagi donoszą, że do cieśniny Sund przybyło kilka wojennych okrętów Angielskich; przewozowe z wojskiem lądowym dawno spodziewane nie pokazały się jeszcze.

WE BCYA d. 9. Maia. Według wiadomości odebranych z Tripoli, Józef Buonaparte zważając, iż Anglicy częścią większą wojska swojego z Malty i Sycylii wyrzadzili na podbicie Egiptu sami zaś Sycylijczyków podobno lądować nie będą w Calabryi rozkazał, ażeby 10. tysięcy Francuzów ciągnęło do Włoch północnych, ztąd do Pruss, pozostały żołnierze zgromadził się do obozów kilku, gotowy na wszelkie przypadki: w stolicy załoga wynosi 12. tysięcy. Zabroniono surowie szelom, ażeby dezertorów z regimentu do drugiego przeciwdzających nie przyjmowali. Dawniej gdy rząd wojsko narodowe zaciągał w kraju, stolica Neapol rekrutów nie dawała, teraz rozkazano ażeby ich dostarczano w miarę ludności. Spodziewają się Neapolitańczykowie, że tym sposobem przynajmniej zmniejszy się w mieście liczba Lazzaronów: których przeniesienie na osadę do żyżnej Apulii i szcze do skutku nie przyszło dla wielorakiego w czasie wojennym rozróżnienia.

Po wszystkich prowincjach Włoskich rozrzucone jest krótkie pismo pod tytułem nowe modlitwy, zapalające mieszkańców do powstania przeciw rządowi Francuzkiemu: Engeniusz Beauharnois kupujących i przedających srowie karać zalecił.

Przez Liwornę z Afryki wiadomość przyszła, że Cesarz Marokański Anglikom Porty Otomańskiej nieprzyjaciół wojnę zapowiedziawszy, Konsulom ich z portów swoich nastąpić kazał a korsarzom wynieść na morze i okręta Brytanii W zabierać. W okólnym piśmie Ismael Muley przypomina Marokańczykom da-

wną ich waleczność i sławę. To samo uczyniono w Algerze, Tunis, i Tripoli, tak że dzisiaj morze śródziemne rozbojnikami jest okryte.

G. Marmont kommanderujący w Dalmacyi zwiędza koleją miasta Spalatro, Zara, Raguzę, w ostatniem zgromadził 14 tysięcy tylko żołnierzy Francuzkich, z któremi zamysła przedsięwziąć nową wyprawę ku granicom Albańskim za pomocą Baszy Janiny. I ni jednak utrzymują, że nie zarzucił projektu ciągnięcia do Bosni, drogi naprawiać zaczęto; zdaniem niektórych G. Lamois na czele 1500 ludzi zmierza do prowincyi pomienionej.

Porta w okolicznościach terazniejszych zważając, iak wiele na tem zależy, aby do siebie przywiązała poddaństwo (reckie, które dotąd ucisków wielorakich doświadczało, tak dalece iż wielu bawiących się handlem dla spokojności własnej masie i szukać opieki. Mocarstw postronnych, przez nowego Kapitana Baszę wydała do całego ludu odezwę, w której zaręcza iż od-tąd żadnej krzywdy cierpieć nie mają, a celnicy i inni urzędnicy Otomańscy surowie będą karani, jeżeli stosować się nie zechcą do najwyższej woli Sułtana.

Anglicy którzy wylądowali pod Alexandryą i miasto wzięli powiadają że uprzedził Francuzów to samo czynić chcących. Wiadomo że flotta ich z Toulonu wyszła, lecz nie słychać dokąd zmierza, i czyli wojsko lądowe prowadzi. To pewna, że Kapitan Basza cieśniny Dardaneelskiej nie przeszedł, i nie pokazał się jeszcze na Archipelagu, lecz został pod zamkami broniącymi przystępu do stolicy, powien przegranej gdyby śmiał walczyć z nieprzyjaciółami liczbą i doświadczeniem straszniemi.

Handel Wenecki zupełnie upadł. Austryackich okrętów chociaż nie zatrzymują Anglicy, przecie kupy Triestu i drugich portów uskarżać się nie przestają zwłaszcza gdy poseł Brytanii W. Adair podał oświadczenie w Wiedniu, że im wolno jest żeglować do miast orężem Francuzkim nie zajętych tylko. Tym sposobem Austriacy mogą jedynie zawiać do Corfu i Sycylii.

LIPSK d. 14. Maia. Stany Saskie d. 10. powtórnie zwołane zgromadziły się do stolicy Dreżna. Rząd zaręczywszy najprzód, że w konstytucyi kraju naszego żadne odmiany nastąpić nie mają, trzy okoliczności następujące do roztrząsania podał. 1. Ażeby Stany zebrały i skarbowi publicznemu zwróciły sumę 10. million 600. tysięcy talarów, od niego zaliczoną Francuzom iaką część trzecią kontrybucyi narzuconey w początku wojny. 2. Wojsko Saskie ma być dopełnione, opatrzone we wszystko, i do potrzeby przygotowane. 3. Zupełna równość ma być ustanowiona między obywatelami Saxonii, chociaż ci trzymają się różnych obrządków religii.

HAI A Miasto i port Anvers ogłoszone są oblężonemi; garnizon pomnożony, ostrożność wielka; gdyż Angielskie eskadry nie przestają krążyć blisko brzegów Zelandyi. Francuzi niedawno spuścili na wodę okręta liniowe Charlemagne i Commerce de Lyon od 74 armat, pierwsze na rzece Escaut zbudowane; oby dwa przechodzą do Flessingue, gdzie mają być uzbrojone; teraz pracować zaczęto nad okrętem Albanois. Rząd nasz około Amsterdamu założyć kazał 53 baterye (na przypadek, iesliby Anglicy miastu temu grozić szturmem chcieli.